तदेवंउपासनायाः स्वरूपमुक्काउपास्यस्यस्वरूपमाह कविमिति कविकांतदर्शिनंसर्वज्ञं पुराणंचिरंतनंअनुशासितारंजगतोतर्यामिणं अणोः स्क्ष्माद्याकाशादेरणीयांसंस्क्ष्मतरंयोनुस्मरेत्अनुचितयेत् सर्वस्य कर्मफलस्यधातारंविभागेनप्रदातारं अचित्यरूपंनास्यरूपंविद्यमानमपिकेनचिचितयितुंशक्यं आदित्यवर्णंआदित्यस्येवनित्यप्रकाशाह्यां वर्णोदित्यवर्णंसर्वजगदवभासकिमत्यर्थः तम् सःदेहेंद्रियादावनात्मनिआत्माभिमानरूपाऽविद्यातः परस्तात्पराचीनं सितदेहाभिमानेनप्रकाशतेयोगयुक्तयात्यकेतृतिसम्स्वयमेवप्रकाशतद्वर्यश्चः॥ ९॥उपासनायाः फलमाह प्रयाणेति प्रयाणकालेमनसाऽच लेनदत्त्यंतरविज्ञिन भक्तयाभगवितवासुदेवेआराध्यत्वबुत्थ्यायुक्तोयोगवलेनयोगोमनः प्राणेद्रियिकयानिरोधोत्ददयपुंडरीकेतेषांवशीकरणमित्यर्थः तस्यैववलेनचयुक्तोभूमिकाजयकमेणप्रागेवमूलाधारिद ब्रह्मरंशातस्थानेषुआरोहावरोहकमेणसंचा रितपवनोतकाले भ्रुवोर्मध्येआज्ञाचकेप्राणंआवेश्यसुषुम्नयानाङ्यामूलाधारादुत्थापनपूर्वकंसम्यक् निवेश्यस्थापयित्वा स्थापनप्रयोजनंतुअन्यविस्मरणपूर्वकंदिव्य

कविपुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ॥ सर्वस्यधातारमचित्यस्पमादित्यवर्णतमसःपरस्तात् ॥ ९ ॥ प्रयाणकालेमनसाचलेनभक्त्यायुक्तीयोगवलेनचैव॥भ्रुवोर्मध्येप्राणमावेश्यसम्यक्सतंपरंपुरुषमुपैतिदिव्यं॥ १०॥

पुरुषचितनं तच्चभूमध्यादुपर्युन्नीयमानेवायौमनोमूर्छामाप्यतइतितस्यामवस्थायांनभवतीत्यंत्यप्रत्ययस्त्रत्रेवसंपायस्ततोर्चिरादिमार्गपर्वणाअमानवस्यपुरुषस्यस्थानविशेषप्रापकस्यप्राप्यस्थानस्यचतिस्म नेवस्मरणंकर्त्तव्यं तद्वासनावासितंमनोभूमध्यायोगिनाऊर्ध्वयानाञ्चाउत्क्षितेपाणेमुक्तेषुवद्वस्नांडस्वपरंभित्वापचित्रतेसित्रुष्यदिक्तं भूतापूर्वसंस्कारपावल्यायोगमाहात्म्याचिद्वयोपाध्यपेतमचिरादिपर्व देवताभिरिमपूज्यमानमुत्तरोत्तरंस्थानंप्रत्यतिवाह्यमानममानवेनचपुरुषेणसंगच्छमानतेनचयथाभिरुषितंस्थानंप्रापितमात्मानंपश्यित तदिद्मुक्तंभुवोर्मध्येसम्यक्ष्रपाणमावेश्येति सएवंकत्वायोगीकविपुराण मित्युक्तरुक्षणंपरंपुरुषंहिरण्यगर्भाख्यंसर्वस्यभूतजातस्यजनयितारंनारायणादिशब्दप्रतिपाद्यंउपितसमीपेप्रामोति तछोकंप्रामोतीत्वर्थः नहिपोराणिकानामिववैदिकानांमतेब्रह्मविष्णुरुद्रहोकानामुपर्युपरि कस्पनास्ति कित्रिह्सर्वहिरण्यगर्भरहोकाख्येसत्यरुक्तेवर्षात्रभविति पराहिसोपासनकर्मीर्जितिर्हरण्यगर्भप्राप्तेतिवृहदारण्यकेनद्रष्यादौचस्पष्टं ॥ १ • ॥

भीष्मपर्व

६

116,911